

risiko kunne holdes udenfor beskatningen, havde hjemmel til forsøgsvis at etablere en sådan praksis.

Under hensyn hertil er det foreslået, at de gældende, meget detaljerede lovbestemmelser (§§ 3—5 i lov nr. 82 af 22. marts 1930 sammenholdt med §§ 7 og 8 i lov nr. 332 af 22. december 1953) afløses af en bemyndigelse for finansministeren til at inddrage andre alkoholer end sprit samt acetater af alkoholer under spiritusafgiften.

Forsåvidt angår *beskatningen af stærkt øl* (øl med 21¼ vægtprocent alkohol og derover) er der foreslået en teknisk omlægning, således at den nugældende hektoliterafgift og omsætningsafgift omregnes til en hektoliterafgift, der opkræves hos bryggerierne og ved indførslen af øl fra udlandet. Iøvrigt er der stillet forslag om andre kriterier end de gældende til brug for afgrænsningen af skattefrit øl fra skattepligtigt øl.“

Lovforslaget fik i folketinget en velvillig modtagelse. Forhandlingerne drejede sig ikke mindst om *de mindre bryggeriers konkurrencevilkår overfor de større bryggerier* efter den foreslåede nyordnings gennemførelse, et forhold, hvorom *Poul Hansen* (Kalundborg) (S) udtalte:

„Jeg tænker, at det er gået andre ærede medlemmer, som det er gået mig, at de har fået henvendelse fra nogle mindre provinsbryggerier, som står udenfor bryggeriforeningen, og som fører en særlig prispolitik. De fører nemlig den prispolitik, at de holder prisen på pilsner, vistnok særlig på luksusøl, noget lavere end de øvrige bryggerier. Det er jo klart, at når størstedelen af afgiften, sådan som den i øjeblikket bliver det, beregnes som en procentmæssig værdi-afgift, der udregnes efter engrosprisen, slipper disse bryggerier lidt billigere i afgift, end når hele afgiften, således som foreslået, tages som hektoliterafgift. Det vil altså igen sige, at omlægningen for disse bryggeriers vedkommende betyder en lidt højere afgift end den, de betaler i dag, og denne lille afgiftsforhøjelse mener man, efter hvad der er forebragt for mig, vil skade disse bryggerier meget. Efter oplysninger, der er meddelt mig af et af disse bryggerier, vil den merafgift, der bliver tale om, andrage 1,6 øre pr. pilsner og 4,8 øre pr. flaske luksusøl, så det er ikke, fordi det er kæmpemæssige beløb, der er tale om. Nu vil jeg imidlertid meget nødig have, at det indtryk skal fæstne sig nogetsteds, at vi er hårde ved de små bryggerier, og derfor vil jeg gerne gøre et par bemærkninger yderligere om dette forhold.

Efter min mening er man slet ikke hård ved de små bryggerier i afgiftslovgivningen, tværtimod. De har nemlig efter de gældende regler en moderation, en rabat kan man sige, på den nuværende hektoliterafgift, og den føres med over i det nye lovforslag. For det stærke øls vedkommende er reglerne herom at finde i § 17, stk. 2. Denne moderationsordning betyder for alle bryggerier, der producerer mindre end 2 000 hl årlig, en rabat i skatten på 25 kr. pr. hl, det vil